

hela består av tränat föreningsfolk, som i många år arbetat och verkat för Vasaordens intressen, finner man dock att ett ganska stort antal ungdomar tagit sätte och stämma i densamma. Logen är att lyckönska till denna åtgärd, ty det är ju bland de unga intresset måste väckas och churu ansvarsfulla uppgifter nu vänta dem, torde stödet av de mera tränade och "gamla i gårde" bli dem till ovärderlig nytta och hjälp i deras arbete för bevarandet av logens intressen och för dess framtida utveckling.

"Nordens" julfest.

Än en gång begagna vi tillfället att påminna om årets enda svenska familjefest som går av stapeln måndagen den 28 dennes kl. 8 e. m. å Columbus Hall. Det är som nämnts Föreningen "Norden," som står för arrangemangen och att döma av det nu i det närmaste färdiga programmet torde årets julfest ej komma att stå andra efter vad såväl underhållning som arrangemang beträffar.

Aftonens festtalarare blir konsul Hermanson och ur det övriga programmet anföras vi sång av mrs. Annie Rydberg och den populära Bellmanskvartetten som kommer att uppträda med ett par sångnummer. Så blir det förstas alla de vanliga julattraktionerna i form av julbord med mycket förfriskningar och gotter samt Santa Claus i egen hög person att underhålla småttingarna och leda dansen kring den strålande julgranen, som givetvis får hedersplatsen.

För dansmusiken svarar Syd Cilliers orkester, som förstärks med dragspelaren Roland Nygren. Orkesterledaren kommer dessutom att bidra på programmet med ett pianosolo.

Vi behöva väl knappast upprepa vår uppmaning om att besöka Nordens julfest.

Winnipeg Folk Arts Society hade i söndags anordnat en andra konsert upptagande folksång och folkmusik, till förmån för Winnipeg Tribune Empty Stocking Fund. Walker teater, där festen hölls, var fylld till sista plats, när en dervisningsminister R. Hoey hälsade de närvarande välkomna, och i några inledande ord angav syftet med dessa folkfester.

Programmet upptog sång och musik och ett stort antal nationer voro representerade. Som fjärde nummer på programmet stod den svenske Bellmanskvartetten, som på ett synnerligen förtjänstfullt sätt utförde "Vårt Land," "Storm och Böljor" och "Liksom en herdinna i Norden." Applåderna voro också hjärtliga. Av övriga nationsgrupper voro ukrainarna avgjort överlägsna och deras trevliga sånger framkallade också stormande applåder, som renderade publiken extranummer.

Vasaordens nyårsfest.

Måndagen den 4 januari kl. 8 e. m. anordnas, såsom vi tidigare meddelat, en storslagen nyårsfest å Columbus Hall. Det är Vasarna, som stå för rusthållet och av de meddelande, vi tidigare lämnat, torde vidare reklam vara ganska onödig. Programmet upptager allt vad till en trevlig ny-

års- och familjefest hörer, och som aftonens festtalarare har inbjudits red. Carl E. Rydberg. Förutom sång och musik får man lyssna till recitation av miss Margaret Ostman och lilla Vera Fraser, som särskilt kommer att vända sig till de små. Julgran, jultomte och andra jularrangemang saknas givetvis ej heller.

Dödsfall.

Fredagen den 18 dec. avled mrs. Christina Tranberg i en ålder av 69 år. Begravningen ägde rum från Svenska Missionskyrkan, av vilken mrs. T. Johansson, som under den tid de tillhört oss givit vittnesbörd om en fast tro på Gud och den han sänt haver Jesus Kristus. De avsnade även lycklig i denna tro.

Å General Hospital avled den 19 dennes mr. John Carlson, 336 Johnson ave. Mr. Carlson var vid sin död endast 35 år gammal och efterlämnar hustru och tre barn. Begravningen ägde rum i måndags från Gardiners begravningsbyrå och stoffet gravsattes i Elmwoods kyrkogård.

36 års jubileum

av Svenska Baptistkyrkans kvinnoförening.

Rapport till kvinnoföreningen "Betania", omfattande tiden från 1895 till 1931.

Ps. 90: 1-4:

"Herre du har varit vår tillflykt från släkte till släkte ja från evighet till evighet är Du o Gud. Du låter människorna vända åter till stoft du säger: 'Vänden åter i människors barn'. Ty tusen år äro i dina ögon såsom den dag som i går framgick; ja de äro såsom en nattvakt."

Ett utdrag från Skand. Baptistförsamlingens Protokoll den 31 okt. 1895. Par. 8. En fråga framlades om en syförenings bildande, men som endast ett fåtal av systrarna var närvarande så rekommenderades den till systrarna.

I november månad samma år bildades en syförening den nuvarande "Betania", kvinnoförening. Bland de som vore närvarande vid förenings bildande voro: mrs. Stalberg, mrs. O. Berglund, mrs. Jonas Johanson, mrs. John Wickberg. Den sistnämnde är ännu verksam ibland oss och är för närvarande föreningens förstandarinna.

Åtskilliga är bedrev föreningen sin verksamhet medels syarbete, sedan vidtogs bibelstudium under ledning av de olika Pastorer som tjänat församlingen. Dessa möten hölls i samtliga medlemmars hem. Under de senare åren har program upptagits med tal, sång och musik vilka numera hålls i kyrkan.

Utav räknenskaperna visas att mera medel insamlats av föreningen under den tid den bedrev syverksamhet än under de senare åren då den endast tagit kollekt dock har under de två sista åren flere försäljningar av skänkta handarbeten hållits med goda resultat.

Föreningen har insamlat en summa av mera än \$3,500 och hava med detta bedragit till för samlings understöd.

Föreningen har även varit församlingen behjälpliga med matservering vid konferenser o. s. v. och under hösten 1929 serverades måltider åt arbetslösa i kyrkans undervånig.

På våren 1929 reste Ella Lekken som missionärinna till Kongo och "Betania" stöd i spetsen för hennes utrustning.

Föreningen har i åtskilliga år varit representerad i Skand. Central Komitén i Winnipeg och har bidragit till detta behjälpsvårda argete.

En för varje månad vald komité har haft till uppgift att besöka och uppmuntra sjuka på hospital eller instängda i hemmen så har var och en gjort sitt bästa efter sin förmåga.

En liten minnesruna torde det ej vara ur vägen att här ägna de medlemmar som under årens lopp fått hembud. De namn som kommit oss tillhanda äro: mrs. Förmell, mrs. Öberg, mrs. Magnusson, bättre känd i tidigare år som mrs. Johanna Johanson, som under den tid de tillhört oss givit vittnesbörd om en fast tro på Gud och den han sänt haver Jesus Kristus. De avsnade även lycklig i denna tro.

Saliga äro de som två sina kläder i Lammets blod, att de må få tillträde till livets träd, och genom portarna ingå i Staden. Uppb. 21, 14.

Medlemsantalet är för närvarande 30 som vi hoppas skola bli bevarade i nåden och genom ett ertsamt liv hålla värme i sig själva och bliva till nytta och välsignelse för andra.

Give så vår Fader sin välsignelse därtill i rikaste mått önska och bedja vi Jesu namn, och för hans skull.

Mrs. V. Wickberg, sekr. Winnipeg den 16 dec. 1931.

Förslag

till JULEFRID att accepteras av L. E. Anderson, Kenora, och endosseras av undertecknad.

Så går ett, är ifrån vår tid och kommer icke mer och än en jul med ljus och frid vårt sinne mildhet ger

Fast Ni ej brytt Er om en smul att sända mig likvid jag önskar Er en trevlig jul i lugn och stilla frid.

En nyårshälsning tag från mig en Fredens duva lik fast framtiden jag önskar Dig ej fullt så "växel-rik".

Ty knappast är min pung så full av pengar som Ni tror men hjärtat, det är gjort av gull, där ingen hälslet bor.

Skall växeln uti Royal Bank jag ensam klara av, så blir jag säkert ganska pank och Royalbankens slav.

Jag därför nu vill föreslå — och sök nu ej mitt hopp — till julen nitton trettiofva, vi växeln klara opp

i frid och endräkt, utan strid, Då bättre mening får mitt bud om stilla julefrid och om ett Gott Nytt År.

Ske alltså!
Endosseranten.

Kungsholm avgick lördagen den 19 från New York på sin första västindietur med 347 passagerare.

Det är bättre att bygga en liten stuga att bo i än att slösa bort tiden med att bygga luftslott.

En försenad kanotfärd. Forts. fr. sida 13: att frysa till så att det kändes som om vi varit iklädda plät-

byxor. Detta gjorde naturligtvis att det var tungt att gå. Man stannade ibland för att slå benen mot något träd eller för att på något annat sätt upplysa istapparna att de vore på orätt plats och ej allönskvalda i vårt sällskap, men det var som att slåss med en hop arga getingar. Det var i lönlöst att försöka att torka ut vid någon av läsereldarna under dagens lopp. Dels hade vi icke tid till det, dels ble man ju blöt igen inom några minuter. Till min stora överraskning voro en del småsjöar ännu öppna, under det att andra voro belagda med tums is, som vi tryggt kunde vandra över.

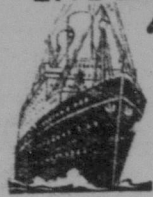
Vid andra tillfällen kröpo vi på alla fyra, skjutande säcken framför oss längs floder eller osäkra sjöar. Flera sjöar fingo vi gå omkring. Skrattretande episoder förekommo emväxlande med de otrevliga. Det är ju svårt att hålla sig förskräckt när man ser någon som går genom ett moras plötsligt ta överbalansen och falla. Armarna kastas framåt automatiskt för att skydda ansiktet. De försvinna emellertid i gytjan och kläder och ansikte få sin beskärda del. Vid ett tillfälle hade jag av någon anledning blivit sist vid passerandet av en å. Alla de andra kommo över utan äventyr, och för mig gick allt bra ändå tills jag var ungefär 20 meter från land, då jag sakta men säkert började sjunka. Jag kastade säcken framför mig på isen just då den siste av indianerna försvann i busksnäret framför mig. Jag tänkte ropa men så tänkte jag att det måste väl finnas botten någonstans.

Nere ända upp till armbålorna försökte jag gång på gång krypa upp på den svaga isen, men den var icke tillräckligt stark, och efter mycket besvär nådde jag äntligen land. Väl uppkommen var det ju ingen tid att vrida ur kläderna utan det var att ge sig iväg för att hinna fatt de övriga. Detta var ju icke det enda tillfället då jag gick igenom isen ej heller var jag ensam om det.

Efter två och en halv dag samt två halva nätter voro vi framme vid Island Lake efter att hava tillryggalagt åtminstone 75 miles. Vi hade satt kurs på de närmaste indianhusen i hopp om att få låna kanoter för att komma över den remsa av öppet vatten som vi visste vara framför oss, men framkomna dit hade alla lämnat sina kanoter. Det fiskas nämligen vid denna tid på året för vinterns behov och denna sjö fryser mycket sent beroende på dess djupa vatten. Framför oss ligger nu denna sagolika sjö med sina otaliga öar, enligt uppgift 3465 st. Vi ha nu endast cirka 200 m. brett vatten och 3 miles vandring på andra sidan mellan oss och vår bestämmelseort. Det börjar nu mörkna, skymningen tycks även angripa våra sinnen och trötta lekamen. Maten är slut. En del ha lämnat sina täcken på vägen denna dag eftersom vi voro så säkra att vara hemma till kvälls. Lyckligtvis ha vi de läderremmar, som vi använda för att bära packningarna över vid övergångarna, samt två yxor. Tack vare detta kunde vi göra en slags flöte som underligt nog höll ihop nog länge för att ta oss över. Vi ha nu endast de tre sista

GÖR SVERIGERESAN MED

SVENSKA AMERIKA LINJEN

Billigt
att leva
i Sverige

Levnadsomkostnaderna i Sverige äro mycket lägre än här, och med den goda kurs Ni nu kan erhålla vid växling av dollars till kronor (är Ni mera penningar att röra Eder med när Ni kommer till Sverige.

Lägsta biljettpriser på många år

i Tredje Klass till Sverige
KUNGSBOLM } \$95.50
GRIPSHOLM }
DROTTNINGHOLM } \$93.00

TUR- O. RETURBILJETT

Till Sverige och tillbaka till Canada i Tredje Klass.
KUNGSBOLM och }
GRIPSHOLM } \$160
DROTTNINGHOLM } \$156
Återresan från Sverige kan ske när som helst inom två år.

Turlista fr. N.Y. fr. Halifax
Drottningholm 16 Jan. 18 Jan.
Drottningholm 23 Feb. 25 Feb.
Gripsholm 3 Mars.
Drottningholm 24. Mars 26 Mars
Kungsholm 2 April

För vidare upplysningar, beställningar av hyttplatser, biträde vid utfärdande av nödiga papper etc., hänvända man sig till närmaste agent för linjen eller till

SWEDISH AMERICAN LINE
470 MAIN ST., Winnipeg, Man.
1410 Stanley St., Montreal, Que. 9 Pl.
526 Second Ave., Minneapolis, Minn.
209 White Bldg., Seattle, Wash.

DAHL STEAMSHIP AGENCY
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

milen att gå. Många gånger förr hade jag gått den vägen, men aldrig var den så svår och tröttsam som denna gång.

I stället för 8-9 dagar hade färden tagit 16 dagar. Vi voro alla uttrötade och överens om att inte ville vi företaga en dylik färd igen. Vid denna årstid och under dylika förhållanden företages vanligtvis ej några färder, utan man sparrar tills det frusit starkt nog. Men efter mat och en natts vila är man i farten med andra göromål igen.

Det ser dock ut att vara som om en livslag fanns, så att vid svårigheter och motgångar som möta oss naturen ger oss kraft till att övervinna dem. Detta är livet i nordens vildmarker. Man blir trött och förbittrad för tillfället, man tänker på lämna ogästvänligheten för att inte mer återkomma. Men några veckor i staden med dess jaktande är nog. Den djupa snön, de många floderna och sjöarna, kjärr såväl som bergsryggar förena sig i ropet: "Kom tillbaka", och man måste tillbaka för att kämpa en kamp som alltid försiggår på ena eller andra sättet. Ibland är naturen den starkaste och människan får ge vika, men de flesta gånger betvingar människan genom envishet och förslagenhet naturen. Ingen av dem erkänner sig dock besegrad. Båda komma tillbaka med nya krafter och nya viljor och båda se ut att trivas där och vara lyckliga med varandra.

Erland Waas.